

ПРОЄКТНО-ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Зайченко О. В.

**старший викладач кафедри германської філології,
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка**

<https://orcid.org/0000-0001-8331-8185>

o.zaichenko@kubg.edu.ua

Попова Сніжана Григорівна

старший викладач

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

<https://orcid.org/0000-0002-3111-572X>

s.popova@kubg.edu.ua

У сучасній методиці викладання іноземних мов дедалі більшого значення набувають підходи, спрямовані на активізацію пізнавальної діяльності студентів і формування їхньої здатності до самостійного аналізу культурних явищ. Одним із таких підходів є проєктно-дослідницьке навчання, яке дозволяє поєднати мовну практику з дослідженням соціокультурного середовища країни мови, що вивчається. У контексті викладання німецької мови проєктний підхід створює умови для більш глибокого засвоєння лінгвокраїнознавчого матеріалу, оскільки студенти залучаються до активного аналізу культурних реалій, соціальних процесів і комунікативних практик німецькомовного світу [1].

Лінгвокраїнознавство традиційно розглядається як важливий компонент мовної освіти, що сприяє формуванню міжкультурної компетентності. Однак у сучасних умовах цього вже недостатньо обмежуватися лише ознайомленням студентів із фактологічною інформацією про країну мови. Ефективне навчання передбачає включення студентів у процес самостійного пізнання культурних явищ, що дозволяє їм не лише засвоювати нову інформацію, а й інтерпретувати її у ширшому соціальному контексті. Саме тому проєктно-дослідницька діяльність дедалі частіше використовується як один із ключових методичних інструментів у викладанні лінгвокраїнознавства [2].

У межах такого підходу навчальний процес організовується навколо певних тематичних досліджень. Студенти можуть працювати з темами, що відображають сучасне життя німецькомовних країн: міська культура, система освіти, екологічні ініціативи, культурні фестивалі, медіапростір, молодіжні рухи або соціальні зміни в суспільстві. Робота над проєктом передбачає використання різноманітних джерел інформації — автентичних текстів, статистичних даних, матеріалів німецькомовних медіа, інтерв'ю з носіями мови або аналізу культурних артефактів. Така діяльність дозволяє студентам побачити, як мовні явища пов'язані з культурними процесами та соціальними практиками.

Проєктна робота також сприяє інтеграції різних видів мовленнєвої діяльності. У процесі підготовки проєкту студенти читають і аналізують автентичні тексти, обговорюють отриману інформацію в групах, формулюють власні висновки та представляють результати дослідження у формі презентацій, письмових звітів або мультимедійних матеріалів. Такий формат роботи забезпечує природну комунікативну практику, оскільки мовлення використовується як інструмент пізнання та обговорення культурних явищ.

Ще однією важливою перевагою проєктно-дослідницького підходу є розвиток аналітичного мислення та академічних навичок. Студенти навчаються працювати з інформаційними джерелами, оцінювати їхню достовірність, систематизувати отримані дані та робити узагальнення. У результаті формується не лише мовна компетентність, а й здатність до критичного аналізу культурних процесів. Такий підхід відповідає сучасним освітнім тенденціям, які орієнтуються на розвиток автономії студентів і їхньої готовності до самостійного навчання протягом життя.

Крім того, проектна діяльність створює умови для міжкультурного порівняння. Аналізуючи культурні явища німецькомовних країн, студенти можуть співвідносити їх із власним культурним досвідом, виявляти спільні риси та відмінності. Це сприяє формуванню рефлексивного ставлення до культурних норм і розширює міжкультурну обізнаність. У процесі такої роботи мова виступає не лише як засіб комунікації, а й як інструмент пізнання культурної реальності.

Отже, проектно-дослідницький підхід у викладанні лінгвокраїнознавства німецької мови дозволяє поєднати мовну підготовку з культурологічним аналізом і сприяє формуванню комплексної міжкультурної компетентності. Залучення студентів до дослідження культурних тем, використання автентичних матеріалів і представлення результатів у різних формах роблять навчальний процес більш змістовним і мотивуючим. Такий підхід відповідає сучасним вимогам до мовної освіти, яка орієнтується на підготовку фахівців, здатних ефективно взаємодіяти у міжкультурному комунікативному просторі.

Література

1. Legutke M., Thomas H. *Process and Experience in the Language Classroom*. London : Longman, 1991.
2. Byram M., Gribkova B., Starkey H. *Developing the Intercultural Dimension in Language Teaching: A Practical Introduction for Teachers*. Strasbourg : Council of Europe, 2002.